

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010050
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6819010050.2

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 09. októbra 2019 v trestnej veci proti obžalovanému V. W. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 10. 06. 2019 sp. zn. 4T/7/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. W. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného V. W. za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., účinného do 31. 12. 2018, na tom skutkovom základe, že

v období od septembra 2014 do 15. 03. 2016 v H. a inde, vylákal od S. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., O. XX/XX, postupne v rôznych častiach spolu 65.000,- Eur a to pod zámienkou, že má v F. zadržané peniaze v sume cca 117.000,- Eur a na to, aby sa k nim dostal, mu vznikli rôzne náklady, väčšinou právnické úkony, neskôr pri vylákavaní ďalších finančných čiastok mu uvádzal, že ak mu ešte nepožičia, nebude mu môcť vrátiť už požičané peniaze, zároveň mu sľuboval ako protihodnotu za už požičané finančné prostriedky osobné motorové vozidlo nezistenej značky, k prepisu tohto vozidla však nedošlo, a následne na naliehanie S. Z., v presne nezistený deň mesiaca jún 2015 spísal a podpísal čestné prehlásenie, v ktorom sa zaviazal S. Z. vrátiť finančnú hotovosť v sume 50.000,- Eur do 24. 07. 2015, k čomu však nedošlo, finančné prostriedky mu v dohodnutom termíne a ani po ňom nevrátil, čím tak po celý čas uvádzal S. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., O. XX/XX, do omylu a spôsobil mu tak škodu vo výške 65.000,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere tridsaťšesť (36) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s uložením probačného dohľadu podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s tým, že podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na štyridsaťosem (48) mesiacov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c), písm. j) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu a v príkaze preukazovať uchádzanie sa o zamestnanie probačnému a mediačnému úradníkovi, a to vždy k prvému dňu kalendárneho polroka po právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému S. Z. škodu v sume 60.000,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol tento poškodený odkázaný so zvyškom nárokov na náhradu škody na civilný proces.

Protí rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré bližšie ani dodatočne neodôvodnil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, s prihliadnutím i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, pričom zistil, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov jednotlivo i súhrnne, a to v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Súhrn priamych dôkazov, predovšetkým výpoveď poškodeného a listinné dôkazy, ale aj nepriamych dôkazov, bol súdom prvého stupňa vyhodnotený na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., a takéto hodnotenie vykonaných dôkazov vedie aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného bola nesporne preukázaná tak, ako je to uvedené v skutkovej vete a právnom posúdení predmetného skutku v napadnutom rozsudku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný ani čiastočne neodôvodnil napadnutý rozsudok, preskúmal ho odvolací súd v celom rozsahu a po preskúmaní rozsudku dospel k záveru, že vina obžalovaného bola čiastočne preukázaná jeho výpoveďou, aj keď on túto časť výpovedi nepovažuje za trestnú činnosť, na druhej strane však predovšetkým výpoveďami poškodeného, ako aj listinnými dôkazmi vo forme bankového účtu a výpisov z bankového účtu matky obžalovaného, z ktorých súd prvého stupňa aj odvolací súd odvodil vierohodnosť výpovede poškodeného, a argumentácia len všeobecne, že nemal v úmysle podviesť poškodeného, resp. spáchať trestný čin je bezpredmetná, keď z vykonaného dokazovania je zrejmé konanie obžalovaného, ktoré naplnilo skutkovú podstatu zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a týmto činom spôsobil značnú škodu.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste, uložil obžalovanému trest zodpovedajúci stavu veci a zákonu, keď pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bral v úvahu všetky významné skutočnosti vyznievajúce v prospech i neprospech obžalovaného, v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a obžalovanému uložil skôr mierny a výchovný trest ako trest neprimerane prísny, s prihliadnutím na osobu obžalovaného a hlavne výšku spôsobenej škody trest zodpovedá všetkým hľadiskám individuálnej aj generálnej prevencie.

Vo výroku o náhrade škody súd nepochybil tiež, pretože uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému S. Z. v tej časti, ktorá bola nesporne preukázaná a na ktorú si poškodený uplatnil svoj nárok riadne a včas, vo zvyšku jeho nároku bol odkázaný na civilný proces, pretože dokazovanie v tomto smere presahovalo rámec potrieb trestného konania.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne pochybenie, považuje ho za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.